

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

MÁSODIK SEKCIÓ

KULCSÁR kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(22434/08. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. március 25.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kulcsár kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Helen Keller, *Elnök*
Sajó András,
Egidijus Kūris, *bírák*
és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető,*
2014. március 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (22434/08. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Kulcsár Csaba ("a kérelmező") 2008. május 15-én terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Barbalics I. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2012. október 26-án a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1954-ben született és Debrecenben él.
5. A kérelmező a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság előtt 1999. március 12-én kezdődött felszámolási eljárás során hitelező fél volt. 2007. október 24-én a Debreceni Ítéltábla az ügyet lezárta (kézhezvétel időpontja: 2007. november 29.).

A JOG

6. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével.
7. A Kormány vitatta a panaszt.

8. Az 1999. március 12-től 2007. november 29-ig tartó időszakot kell figyelembe venni. Így az eljárás két fokon közel nyolc év és nyolc hónapig tartott.

Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónk kell minősíteni.

9. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

10. A Bíróság, miután megvizsgálta a benyújtott anyagokat, úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

11. A kérelmező továbbá az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésére és a az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkére hivatkozva a bíróságoknak a felszámolási eljárás során hozott határozatait panaszolta.

Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság nem találta úgy, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna.

Továbbá az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésére tekintettel a Bíróság megjegyzi, hogy a hazai bíróságok olyan felszámolási ügyben döntöttek, amelyben a kérelmező, a hitelező és az adós is magánszemélyek voltak. A bíróság határozatai, mivel önkényesség mentesek, nem tekinthetők a kérelmező tulajdonhoz fűződő jogába történő beavatkozásnak.

Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

12. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján 65 900 euró vagyoni és 6600 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

13. A Kormány vitatta az igényeket.

14. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között, ezért ezt az igényt elutasítja. Másfelől úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 3600 eurót ítél meg ilyen címen.

15. A kérelmező további 2170 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült, a kérelmező ügyvédje által kiszámlázandó költségek és kiadások megtérítésére.

16. A Kormány vitatta az igényt.

17. A Bíróság a birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel e címen 1000 euró megítélését tartja ésszerűnek az ügyvéd által képviselt kérelmező számára.

18. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül a kérelmezőnek nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával a következő összegeket köteles fizetni:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 3600 (háromezer-hatszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (iii) a kérelmező számára költségek és kiadások tekintetében együttesen 1000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. Az igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeket *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. március 25-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök